

Effectentoets, par. 8 en 9 MvT

8. Uitvoeringsgevolgen Voor alle bestuursorganen op rijks-, provinciaal en gemeentelijk niveau die er nieuwe taken bij krijgen geldt dat de gevolgen van de uitvoering van die taken goed in kaart worden gebracht. Dit heeft in de consultatieversie van het wetsvoorstel nog niet kunnen gebeuren. Parallel aan het traject van advisering door de medeoverheden en internetconsultatie worden de benodigde uitvoeringstoetsen gedaan.

9. Financiële gevolgen Op basis van Gemeentewet artikel 108, derde lid, en de Provinciewet artikel 105, derde lid, is het uitgangspunt reële compensatie van de extra kosten als gevolg van de activiteiten ten behoeve van het mogelijk maken van asielopvangvoorzieningen, overeenkomstig deze wet.

De hoogte en omvang vraagt om een politiek bestuurlijke afweging, met als uitgangspunt dat gemeenten en provincies er als gevolg van het mogelijk maken van de opvang van asielzoekers niet slechter voor komen te staan dan daarvoor.

Daarom zullen ingevolge artikel 2 Financiële-verhoudingswet de financiële gevolgen van de nieuwe beleidsvoornemens van het Rijk worden onderzocht. Dit zal parallel gebeuren aan het traject van advisering door de medeoverheden en internetconsultatie.

Bij dit nadere onderzoek zal onder andere aandacht zijn voor de financiële gevolgen met betrekking tot:

- De afbakening van welke kosten ten laste komen van gemeenten en welke ten laste komen van het COA voor onder andere de oplevering en ingebruikneming van opvanglocaties.
- De kosten die voor gemeenten én provincie (cdK) voortvloeien uit deelname aan en organiseren van de PRT's
- De kosten voor gemeenten die voortvloeien uit de taak; dus de daadwerkelijke wijziging van bestemmingsplannen en vergunningverlening. Opletpunt hier is dat dit niet voor alle gemeenten geldt en dat dit sterk wisselt in de tijd. Daar moet dus een passende financieringsvorm voor worden gevonden.
- De kosten voor de toezichthouder. (NB: de indeplaatsstelling zelf geschiedt op kosten van de gemeente)
- Een hele scherpe afbakening waar de inspanningen van de gemeente eindigen en de inspanningen van het COA starten. Het gaat hier dan om de daadwerkelijke kosten voor de oplevering en ingebruikneming van opvangvoorzieningen. Het zou hier ook nog zo kunnen zijn dat gemeenten kosten maken die door COA worden vergoed (en waarvoor het rijk dus zelf geen uitkering hoeft te verstrekken op grond van artikel 108 Gemeentewet).

Ook dit gebeurt parallel aan het traject van advisering door de medeoverheden en internetconsultatie.

Op voorhand wordt benadrukt dat, zoals gebruikelijk, niet of niet rechtmatig bestede middelen die ter compensatie van door de gemeente gemaakte kosten voor het uitvoeren van de wet zijn uitgekeerd zullen worden teruggevorderd. Het gaat dan uitsluitend om het terugvorderen of verminderen van budgetten die het Rijk voor asielopvang aan gemeenten heeft overgemaakt wanneer een gemeente dat geld daar niet aan heeft besteed of de wet anderszins niet goed uitvoert.

Hoewel kleinere locaties per opvangplaats duurder zullen zijn, wordt wel ingezet op volledige vergoeding van de gemaakte kosten. Daarbij geldt wel dat steeds in het oog moet worden gehouden dat doelmatige exploitatie mogelijk moet zijn. In dit verband is van belang dat het voorgestelde nieuwe artikel 3b van de Wet COA mogelijk maakt dat het COA en het college overeenkomen dat een opvangvoorziening door of onder verantwoordelijkheid van het college wordt geëxploiteerd, in plaats van door het COA (zie nader de artikelsgewijze toelichting bij artikel 10).